

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” împotriva Ninei Porcescu, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Servicii Comunal-Locative Orhei” cu privire la încasarea datoriei, a penalității, obligarea demolării construcțiilor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” și a fost menținută hotărârea din 05 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 10 septembrie 2018 ÎS „Gările și Stațiile Auto” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ninei Porcescu cu privire la încasarea datoriei, penalității, obligarea demolării construcției și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a fost invocat că la data de 20 februarie 2018 între reclamantă și Nina Porcescu a fost încheiat contractul de locațiune nr. 1488. Obiectul contractului constituind transmiterea în posesiune și folosință temporară cu plată, fără dreptul de privatizare, a suprafeței amenajate în mărime de 28,4 m² pe teritoriul filialei Orhei a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, pentru desfășurarea activității de comerț.

A menționat că pct. 3.7 al contractului stipulează că plata pentru serviciul de salubritate se stabilește în mărime de 5 lei pentru 1 m² luat în chirie, iar pct. 3.7.1 prevede că, nu se admite încheierea contractului de prestare a serviciilor de evacuare a deșeurilor de către locatar de sine stătător cu întreprinderile gospodăriei comunale, raionale, municipale.

Totodată, a relatat că pct. 3.8 din același contract reflectă că „în cazul neachitării plăților în termenele stabilite de prezentul contract, se aplică penalități în mărime de 0,5% din suma plății neachitate pentru fiecare zi de întârziere. În caz de neachitare a plăților în decurs de 30 zile din ziua expirării termenului stabilit locatorul este în drept de a rezilia contractul fără acordul locatarului”.

Astfel, la 06 august 2018, în adresa pârâtei a fost expediată cererea prealabilă nr. 1188 cu solicitarea de a achita datoria pentru chirie în sumă 2 337,80 de lei,

datoria pentru evacuarea deșeurilor în mărime de 681,6 lei, penalitatea în sumă de 474,23 de lei și demontarea/demolarea construcțiilor neautorizate. Ca răspuns la cererea prealabilă, prin dispoziția de plată nr. 139439 din 21 august 2018, pârâta a achitat datoria chiriei transferând în conturile reclamantei suma de 2 340 de lei. Suma penalității în mărime de 423,23 de lei a rămas nestinsă. Deasemenea, pârâta nu s-a conformat cerințelor reclamantului și nu a demontat construcțiile neautorizate.

A mai specificat reclamanta că la data de 07 septembrie 2018, pârâta a acumulat o datorie restantă la plata pentru evacuarea deșeurilor în sumă de 852 lei și penalitate în mărime de 700,69 de lei.

ÎS „Gările și Stațiile Auto” a solicitat încasarea datoriei de evacuare a deșeurilor pentru perioada 20 februarie 2018 – 01 septembrie 2018 în sumă de 852 de lei, a penalității pentru neplata în termen a plăților pentru locațiune pentru perioada 01 ianuarie 2018 - 01 septembrie 2018 în mărime de 700,69 lei, a cheltuielilor de judecată, formate din plata deplasărilor pentru participarea la examinarea cauzei, a cheltuielilor poștale pentru expedierea cererii prelabile în sumă de 5,75 lei, a taxei de stat în mărime de 270 de lei și obligarea pârâtei să demonteze construcțiile neautorizate edificate pe teritoriul filialei Orhei a ÎS „Gările și Stațiile Auto”.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a admis parțial acțiunea; s-a obligat Nina Porcescu să demonteze construcțiile neautorizate edificate pe teritoriul filialei Orhei a ÎS „Gările și Stațiile Auto”; în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 18 decembrie 2018 ÎS „Gările și Stațiile Auto” a declarat apel împotriva hotărârii din 05 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto” și s-a menținut hotărârea din 05 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Astfel, s-a menționat că solicitarea apelantului/reclamant cu privire la încasarea de la Nina Porcescu a plății pentru evacuarea deșeurilor în mărime de 852 de lei este nefondată, în condițiile în care ultima achită regulat și fără careva abateri serviciile pentru evacuarea deșeurilor. Or, solicitarea apelantului constituie încasarea repetată și neîntemeiată pentru unul și același serviciu prestat.

Totodată, instanța de apel a considerat nefondate și pretențiile cu privire la încasarea penalității în sumă de 700, 69 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 22 mai 2019, ÎS „Gările și Stațiile Auto” prin intermediul Oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, menționând că instanța de apel a apreciat arbitrar probele anexate la materialele cauzei, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 21 iunie 2019, Nina Porcescu, prin intermediul Oficiului poștal a depus referință prin care a solicitat considerarea recursului declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto” ca fiind inadmisibil.

La 24 iunie 2019 ÎM „Servicii Comunal-Locative Orhei” prin intermediul Oficiului poștal a depus referință solicitând declararea recursului ÎS „Gările și Stațiile Auto” ca inadmisibil.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 12 martie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 11 aprilie 2019, fiind recepționată de către recurentă la data de 16 aprilie 2019, fapt confirmat prin copia plicului și a scrisorii de însoțire anexate la recurs (f.d.155).

Astfel, recursul declarat la data de 22 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat